
NIEPUSZCZENIE (2) *sb n*

Pierwsze i drugie e jasne, końcowe pochylone.

sg A niepuszczenie (1). ◇ L niepuszczeniu (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Niezwolnienie z jakiegoś obowiązku [z czego] (1) : O niepuszczeniu z woyny. [...] Będziem fię ftrzedz/ iż niewypuścim nikogo z woyny [ne aliquem ... ab expeditione bellica generali liberum et exemptem faciamus JanStat 703]/ okrom chorych/ ftórych/ y tych co są ná rzeczy pośpolitey UstPraw D2v.*

2. *Nieoddanie, nieodstąpienie [czego] (1) : Tákże ieśliby o niepuszczeniu dóbr nászych ápellácya vroflá/ ná Tribunal ma iść inter causas officii. SarnStat 7.*

Synonim: 1. zatrzymanie.

Cf PUSZCZENIE